

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы (кромъ рускихъ снагъ) ѿ 5-й год. поп. Литер додатокъ „Библіотека найзам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція „Адміністрації“ подъ Ч. 44 улиці Галицької. Рукописи звертаються лишь на посередине застереженіе. Оглашеніе принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдь однога строчки печатной, въ рубль. „Надбделане“ по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаній вольный бѣдь порта.

Предлату и «исерати» принимаются: У Львовъ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣдіи Наазенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danbe & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Moss; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Naazenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, початковіи уради и „Газети Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесії Дерибасовська ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Справа пекуча.

Въ нашій часописи подносили мы вже неразъ аномальний устрій нашихъ утраквистичныхъ семинарій учительскихъ, оскорблюющій права языка руского въ сихъ заведеніяхъ. Наука руского языка обмежена тамъ лишь на двѣ години тижднево, а зъ пятиадцать предметовъ небольшихъ ледви колька выкладається по руски. При прочихъ предметахъ жадають учитель спорадично лишь слабого знанія рускихъ терминовъ. Мы указали при томъ на потребу, щобъ пайвыша власть школы выдала вже разъ давно обѣцяне розпорядженіе, поручаюче точно и отповѣдно утраквистові, котрій именно предметы мають выкладатися въ языців рускому такъ въ трехъ мужескихъ утраквистичныхъ семинаріяхъ, якъ и въ жельской семинарії у Львовѣ, котра въ сѣмъ взглядається найбльше односторонно.

За тими нашими замѣтами руске Педагогичне товариство представило министерству просвѣти всѣ згаданій недостатки въ окремомъ меморіалѣ. Сталося се безъ розголосу, такъ якъ мотивомъ до порушенія сеї пекучої справы въ министерствѣ були для товариства Педагогичного лишь чисто дидактичній взгляды, а именно таї обставини, що кандидатамъ учительскимъ при пыншній устрою семинарії утраквистичнихъ не подається можности, набути собѣ точного знанія руского языка для свого званія. Безперечно мусить въ наслѣдокъ того багато терпіти наші школи съ рускимъ выкладовимъ языкомъ, а образованіе его тымъ самимъ спиняється на радості противниковъ руского слова.

Меморіалъ сей находится вже пынѣ въ бюрѣ министерства просвѣти и здається не пойде такъ скоро до коша, коли „Czas“ а за нимъ въ другій днівники польскій зъ сего мѣсяця, по даючи згадку о петиції руского товариства педагогичнаго, заразомъ ударили на маленький алармъ.

Се однакоже не може насъ спиниги, щобъ мы до давнійшихъ замѣтобъ не докинули нощь. И такъ выдається памъ дѣломъ неітповѣднимъ, що по пыншній часъ посады старшихъ учителевъ при семинаріяхъ въ загалѣ отдаются съ малими вымками въ руки людей, не посѣдаючихъ висшого университетскаго образования. Мы пригадуємо, що министерство

просвѣти, основуючи тіи розсадники науки въ нашомъ краю, въ окремомъ розпорядженію выразно зазначило, що высши посады учительскія мають доставатися лишь лицамъ, що покончили университетскій студій. Розпорядженіе змѣнено вправдѣ въ першихъ лѣтахъ и при першихъ обсадахъ на домаганье краївої ради школыної и по причинѣ, мовъ-бы то Галичина не посѣдає на столько квалификованихъ компетентобъ, — але се друге розпорядженіе міністерства було дане вымково и лишь на часъ, поки суспольність не выховає собѣ отповѣдныхъ науковихъ силъ. Нынѣ часы змѣнилися

на лучше. Нынѣ годъ вже сказати, що не достає намъ квалификованихъ кандидатобъ до середніхъ школъ, а тымъ менше до семинарій учительскихъ. Богато суплентобъ съ испытами переходить пынѣ за-для недостатку посады при гімназіяхъ и реальніихъ школахъ до іншихъ занятій, а мимо того посады старшихъ учителевъ при учительскихъ семинаріяхъ отдаются въ руки людей, що мають испытаніи до школъ вицловихъ и то испытани, робленіи часомъ даже на борзѣ.

Зваживши тї обставини и будучи пересвѣдченими, що людє съ университетскими образованіемъ могли-бы науку въ учительскихъ семинаріяхъ лишь двинути на висшій рівень, мы мусимо домагатися, щобъ министерство просвѣти вернуло до первѣстного свого розпорядженія.

Впрочемъ за сїмъ говоритьъ и та обставина, що старшій учитель при семинаріяхъ якъ до ранги, такъ и до платы и прочихъ емolumenовъ стоять на рівнѣ съ професорами середніхъ школъ и що пыншно практикою тымъ послѣднімъ дѣлєся кривда. Остаточно належить и на то не забувати, що старшимъ професоромъ семинарії стається не разъ давнійшій ученикъ тої-же семинарії, квалификований испытовою комісією семинарії учительскої до школъ вицловихъ. Єсть се аналогично до факту, що испытovanый матуристъ посягнувъ-бы безъ дальнихъ студій за становискомъ гімназіального професора.

Наше товариство педагогичне повинно-бы прото звернути свою увагу и на ту аномальню и въ интересѣ розвою науки стремѣти до усуненія другого вымкового и лишь паліативного розпорядженія найвишої власти школыної. Потреба усуненія сего розпорядженія

на видастися остаточно ще нагдѣйшою, коли зважимо, що неразъ кандидатъ-Русинъ, посѣдаючий квалификацію университетску и точне знаніе руского языка, мусить уступити кандидатови-Полякови съ испытомъ вицловымъ для того лише, що по пыншній часе водится у насъ практика вымкова. Съ змѣною еї зыкали-бы безперечно семинарії учительскій утраквистичній, и наука нашого языка найшлась бы въ достойнійшихъ рукахъ.

Переглядъ часописей.

(Дописъ А. Киркора въ петербургскомъ „Kraj-u“ о реформѣ Добромилія и становище редакції тої-же часописи.)

П. А. Киркоръ, якъ показуєся, не есть лише археологомъ, але и адвокатомъ — и то здвокатомъ Єзуїтівъ. Въ послѣдніомъ (37 ч.) „Kraj-u“ помѣщена его дописъ зъ Кракова підъ оригіналнимъ заголовкомъ: „Sprawa klasztoru dobromielskiego, zbadana faktusnie, na podstawie dokumentow, a na proše o osobie interesowanego“. П. Киркоръ, на просьбу лицъ интересованихъ, поставивъ собѣ задачу доказати, що голосы Руспинівъ, будь-бы черезъ інтернатъ Змартвихъ-встанцівъ у Львовѣ и черезъ отданье Добромилія реформы Василіянъ Єзуїтамъ учинено замахъ на руску народність и обрядъ рускій, суть зовсімъ безъосновній, бо Єзуїти о нѣчо такъ уже не дбають, якъ о рускості. И починавъ п. Киркоръ розказувати свою розмову съ якимъ „дуже добрымъ знакомимъ“ своимъ, навѣть горячимъ патріотомъ рускимъ, котрій єздивъ зъ Кракова до Добромилія и не мѣгъ нахвалитися Єзуїтівъ. Що то за розумній людє, що за роботящій, якъ вытревалі, яку карібодъ заховують! Одно лише, що надто мучать молодїжъ. Руслого языка учитъ тамъ Єзуїти Василевскій родомъ зъ Подолья, а що обрядъ рускій тамъ заховується въ поїній чистотѣ, се заявить прилюдно „taki skrupulant o. Iwan Naumowicz.“ По той розмовѣ п. Киркоръ забраво читати стосъ документобъ, які ему Єзуїти нанесли, а передовсімъ написку було „Singulare praeisdium“ и брошуро кс. Яцковскаго „Bazylianie i reforma Dobromielska“, въ пріштовѣ до пересвѣдченія, що Єзуїти підъ кождымъ взглядомъ частій, якъ бѣла лебедь, и стоять безъ доганії и докору. Въ цблой реформѣ Василіянъ черезъ Єзуїтівъ не йшло и не йде о нѣчо іншого, якъ о усуненії авархії та неморальності зъ чина.

Чого-жъ отже властиво хотятъ (Русини) єї Єзуїтівъ въ справѣ Добромильськї? — кончить п. Киркоръ. — Редакція же „Kraj-u“ поясняє, для чого она містить дописъ п. Киркора. „Kraj“ въ справѣ Добромильськї занявъ єї самого разу становище противне Єзуїтамъ. Почалися отже співати реаліки и полемики зъ Галичини, але авторы ихъ не хотѣли дати підъ статями свого підпису. Тогда авторы (зов. Єзуїти та стацьчики) взяли собѣ за адвоката и парламентера п. Киркора (кореспондента „Kraj-u“ зъ Кракова) и днъ, якъ самъ каже, „na proše osobie interesowanego“ всмалавъ отою доносъ. Такъ то Єзуїти уміють ходити коло овощівъ інтересовѣ! Дальше редакція „Kraj-u“ зазначує свое становище въ справѣ Добромильськї тими словами: „Выпадає намъ зробити застереженіе до допису А. Киркора. Майже рівночасно съ сею дописю п. Киркора въ рускихъ часописяхъ появилася єѣсть про отданье въ руки Єзуїтівъ другого монастиря унітского (львівського). Галицько-польські газети поспѣшились вправдѣ съ коментаремъ, що се сталося зовсімъ припадково та що лише на короткій часъ, бо треба було неренести зъ Добромилія колька лицъ духовнихъ, котрій не могли тамъ поміститися підъ часъ реставрації будинківъ монастирськихъ. Ми хотѣли бы вѣрити тому, хочѣ знаємо, що отцімъ закону Ісусового нѣколи не збувало на претекотахъ. Реставрація легко може протягнутися мѣсяць, другій і десятій, лаца переселеній на хвилю за-для недостачи мѣсяця до другого монастиря, можуть уподобити собѣ нову оселю (мають тамъ вже й органи! — Ред.), овоюючися съ нею, розгосподарюватися въ нїй, — и тымъ чиномъ остраузурпація, прибрана въ барви лагодячай і тимчайові, тымъ лекше може статио фактъ довершений. На всякій спосіб треба намъ що до спровозданія п. Киркора оказати, що хочъ зъ фактичної сторони оно здається бути згубнимъ єї дѣйностю..., то що доказує оно єї народної точки погляду Руспинівъ, для котрьихъ „єзуїтизмъ“, чи то съ наказами папскими чи безъ нихъ, бувъ і есть марою огидною (wstretna), бгнпханою фанатично и інстигтово! Зъ той причини мусимо тутъ зазначити якъ найкатегоричніше, що дописъ п. Киркора, простуючи деякі хибні (? Ред.) понятія о самому фактѣ, о історії предпринятія реформи Василіянъ, въ нїйчому не модифікує и не нарушає поглядовъ і пересвѣдченія „Kraj-u“, отолько разомъ възказаныхъ

НА УКРАИНѢ.

Споминки и враженія зъ подорожнія написавъ Ол. Барвінський.

(Дальше.)

Зъ Десятинної церкви перейшли мы черезъ званій въ старовину Андріївській взвоз (внѣ Андріївській спускъ) до церкви св. Андрія Первозванного, що посля переказу, записаного Несторомъ, водруживъ хрестъ на Кіевской горѣ. На початку XII ст. стояла на цвнічній концінѣ старокиевськихъ гбръ деревяна церква Ч. Хреста, поставлена Вел. кн. к. Мстиславомъ Романовичемъ, опосля збурена Татарами. Цариця Єлісавета Петровна під часъ поїздки свого въ Кіевѣ въ половинѣ XVIII ст. положила на мѣсці стоярь деревяної церкви св. Андрія, що стояла ще зъ початкомъ XVIII в., угольний камінь до нынішнього храму, построеного після пляну знаменитого італійского архітектора Растреллі. Нынішній храмъ св. Андрія стоїть на стбжковатомъ, велич стромко къ Дніпру и Подолу спадаючомъ холмѣ, що височиться майже 42 сажнѣ надъ поверхненою Дніпра. Сама церква має 21 сажнѣвъ висоту (съ фундаментомъ 27), такъ що хрестъ на головинѣ середнімъ куполѣ стоїть 63 сажнѣ надъ поверхненою води. Храмъ св. Андрія построений въ стилі романському, представляється зъ акого-небудь боку дуже гарно а своюю чудовою, легкою структурою на високомъ, стромкомъ хол-

мѣ наче прямо пісе у воздухъ. До храму веде зъ улиці 54 зеленыхъ сходобъ, аколо него простирася асфальтована естрада, обведена зеленою решѣткою. Хто разъ бувъ на сїй естрадѣ, той нѣколи не забуде того чаровного враженія, якъ робить живописна картина, що зъ бттамъ розкривається передъ нашими очима. Вѣшовши на церковну естраду, маємо зъ півночи гарний видъ на Подолъ, гору Киселівку, де колись стоявъ княжо-литовський замокъ, на Щекавицю съ Олеговою могилою и нынішне кладовище, на котрѣмъ зъ переду виднѣється величезний чорний хрестъ на могилѣ бувшого ректора кіевського университету и засłużеного историка Н. Д. Іванишева. На півночі розкривається безкрай, прегарна картина, що котрій годї оторвati очи. Въ дали сиї макрою повитий Вишгородъ а широкою низиною, що оперлася о підошву кіевськихъ гбръ, простягнувся сплою лентою старий Дніпро-Словутиця съ своїми притоками, рукавами и островами, отдѣляючи Кіевщину бтть Заднѣпрянини повною чудовою красою и поетичності. Вже вече рѣло, коли мы збігли зъ естрады, усопій тымъ чародѣйнимъ видомъ поетичною панорамою. Я не мѣгъ здергатися, щобъ въ друге не пойти на естраду церковну и не полюбуватися ще разъ тою чаровною картиною. Вѣтъ не дивиться, що розкривалася. На дворѣ була гарна погода, хочѣ вже потягнулося до сїїннімъ вѣтромъ. Полуднєве сонце розсыпало свою промінію на всю околицю, що тенеро виступила въразибѣше, якъ попередніго дня ввечеромъ. Въ півночніу сторону розкинувось

підножка Подолъ съ своїми оживленими крамами и базаремъ, за нимъ піднялось цѣле пасмо горъ почавши зъ Киселівки и Щекавицї, а въ дали кончилися доволѣ виразно замѣтними верхами багатого въ старинній памятникіи Кирилівського монастиря зъ першою половиною XII ст. Дальше виступивъ на високомъ дніпровомъ березѣ Вишгородъ и Дніпро, вкритий чайками та пароходами въ пристані, и Заднѣпрянину облита яснимъ світломъ сонця. Я бы не покидаю бувъ сїї чаровної картини, коли-бы м旣 любий товаришъ не нагадавъ менъ, що пора намъ ити даліше.

Перервавши рооказъ своїхъ ходобъ по Кіевѣ споминкою про друга бтвідника Андріївской церкви, верну зновъ до попереднаго оповѣданія. Вже вечерѣло, якъ мы зъ підъ Андріївського храму пустились трохи въ полуднєву сторону, бажаючи ще бтвідати Трехсвятительську церкву, невеличку и досить бѣду, але тымъ важну, що на тїмъ хѣсці стоявъ колись недалеко теремного двора кумиръ Перуна, а бтгакъ зъ 988 р. деревяна церква св. Василія, построена Володимиромъ Вел. Якъ многи кіевські будовлѣ таї же стала жертвою татарського погрому 1240 р. Въ XVII. в. єї отбудували і зъ того часу она ноєтимъ іменемъ Трехсвятительською. Однакъ нась не пустили оглянутию цю церкву, бо зъ боку церковного подвірья ставлять якоєсь дѣвоче воспита-лице.

Мѣжъ тою церквою а Михайлівськимъ монастиремъ бувъ въ давнину головний вѣтъ зъ

зять с парной рукою на Галичинѣ изъ земель, занять же изъ второй рукою Галичину. Но парочко, подъ здраворечивоюже журьлью занять Галичину изъ Галичинѣ действо имѣть не разоружь, что разоружь тую може парочко только наименшия упражненія иметь гр-нат. парочко, с. с. звонотольскіи отряды; же готовы иметь обрати на слово здравокличь скучину, що Римъ не жеть илько жу занесшому чиновнику поймрти ижеа разоружицію, — див ту одножъ жено парандыя стояще звонотольску, що поступили такъ въ инициа, може опровергти скучину, що снято вслѣдъ писку фаворитъ, — аль паки чиновъ не въ силѣ забыбти того факту, що отданыя жонкотирѣть виновніи скучину, скверально заняли и занесли на цѣлой Руси, аль Русиимъ укажуть заражомъ на окромѣшибть ушатоки дрохви, а продолжиць того чуятою горости и жилью справадѣ не привинятъ до заговинъ вѣчно отвореной и згриотомъ рамъ въ польско-русижъ откосивъ изъ Галичинї...»

цѣлой армациї паки жеъ начальникъ въдъхъ. Планѣрнѣсть держать мирнайшъ чинъ, же дозволити до прокладу крепкаго ше-напорющаго амбасадоръ, который жеъ занесенію въ чинъ начинъ свою пароды проводить бар. Картѣ. Ихъ мандатъ одѣлъ по поданной амбасадоръ въ стороны су-правительства, доси жеъ не вѣстъ, хъ земля вносити, що Европа сюте по-могъ берлинскій договѣръ удержати въ лѣ, але при тѣжъ ужѣ болгарку учини-тамъ довершити. Ихъ мы въсіи дово-стоитъ державы трактаты въ сноўѣ вѣстивши паки, по мажности злокалику повстанье, аль простижъ краѧть балканъ вѣнѣзетровъ синими аспирадіи до въ-шабордъ и амѣны вѣтило ци. Здмсі, що занѣнно не противятся и оскорблескій въ-зѣ суверенинъ правахъ султанъ времѣновымъ мирно настроинъ министерство. Инакше може-бы вложилъ були речи-ко-а бъ Туреччинѣ заряль въ початку во-ни Ружеліаць була выступила збройно одножъ не могло статися, бо власты-таръ занесли Туреччину въесь нез. Всевѣдъ въ Румедія благоволенія дес-

Очевидно "Край" не може добре знати
явишъ було синь я не може виуснитися въ
полемику що до фактів савиць, якій подає
країновий археологъ я адвокатъ Саутбэй. Бол-
тато бы ділово сказати о тихъ фактахъ, але
меньш звернемося толькъ съ двома запитані-
ями до п. Карноря: 1) Чому ви, пане адвокато,
житро пожипули квестю, чи о. Сарніцкій має
право савиць на свою руку юдити на конферен-
цію до Саутбэя въ Краковѣ, умовленію съ ини-
цією та обіти предметомъ въ відповідь пана а. 2) Коли

и в работах проакты о реформѣ чинов, а 2) коли
бы избрать въ то, что въ спрѣвѣ реформы Вѣли-
кихъ черезъ Сѣутскій ходило только о направу-
дноціиъ въ законѣ, то для того съ Сарніцкого
положено имъ становища провинціалъ? ! Влада-

30 вересня прибувъ король Милан президентомъ министровъ и министромъ ны до Нашу и бувъ принятъ съ вели одушевленьемъ. На дворецъ въ Бѣлградѣ провели его всѣ жителіи мѣста середъ фтичныхъ окликнъ: живіо! Властитель гостинницъ попрощавъ короля рѣчу, въ трой пожелавъ ему щастя до віновленія ства Душана, разрушеного Турками поблизу Косовомъ полі (1386 р.) Король не вѣривъ на сю рѣчу и лишь усмѣхнувся, а

Справы Болгарской

Въ самой Румелии положение до сих не измѣнилось. Войска болгарскія обсадили границу турецкую, окопались въ оборонныхъ таборахъ и стоять готовы до боя наспротивъ войскъ султанскихъ, котрые громадятся головно въ країнѣ мало-азійскихъ. До перестрѣлки до сихъ не пришло. Въ Филиппополи уредилъ провизоричное правительство, котре по-кликало до службы воинамъ вѣхъ мужчинъ отъ 18 до 32 лѣтъ изъ охотниковъ. Окремый полкъ, состоящий въ интелигенціи лишится залогами въ поединокъ мѣстахъ въ цѣли удержания ладу. Навѣть женщины вголовушются до полковъ охотничихъ. Мимо вѣхъ сихъ подготовленъ пану въ однокожъ выводы на разъ супружескій, до котрого кн. Александра съ всемъ имѣніемъ спонукуютъ державы европейскія. Кн. Александръ высланъ навѣть депутатію изъ султана по избранию

сербски ударить на Стару Стрѣлю и въ
ни передъ тымъ, какимъ амбасадоры покон-
конференцію въ Царгородѣ. На той се-
будутъ мусульманы державы европейской —
думаютъ Сербы — фактъ сей учинятъ
шенымъ, подобно въ нынѣшнюю болгарию.
На приготовленія воинъ затянула Сербия
развѣ въ австрійскомъ банку країнѣ по
12-миліонову.

На полудневой границѣ Сербіи коло-
тушумъ далися 30 вересня чути стрѣл-
шочнѣ, походящій отъ стороны Пристань-
ста, расположенного на територіи турецкой
милѣ отъ полудневой границѣ сербской, съ
ко великаномъ дороги, ведучои въ Митрови-
Солуня. Оттакъ разнеслася вѣсть, что та-
Арианты пробували прогнati турецкую
въ мѣста. Эль Нишу выйшовъ въ наслѣ-
 того ровкаю, бевароволочно скрѣпили съ
запади по Царгородѣ.

Дайчровом пристани, при устью рѣчки Почайны, званый Бориченъ изъ узоземя. Въ пристани той, у того вывозу, прибило судно съ деревлянскими послами до кн. Ольги, тутъ хрестивъ Володи-миръ Русь; тыхъ вывозомъ таину охрещеній Кіевлане въ Дайчерь боязнь Перуна, боязь кія-жи тихъ, що „бѣсъ въ томъ идолѣ воскашаще рудни зло, а пародъ назоветъ Чортовыимъ бере-

лимины, а сухопутный войска высыпал барьеры на границѣ Тесалии и Епиру. Тройить и Порта, громадячи свои полки и крепости.

Вже змаркалось, якъ жы, минувши Михайловскій монастырь и гарный римоко-католицкій костелъ св. Александра, положенный токожъ на видзюнь юсци, спустились добре вымощеною террасою, обовдженовою пірамідальними тополями на

ходиу оторому Махайлівской горы. Тамъ возвышется на педесталѣ зъ лягого зелѣна въ стилѣ византійскомуъ колосальныи памятникъ св. Володимира, ставтый поели рисунку проф. рѣзы

ДОПИСИ

Зъ Сокальскихъ сторона.

Владимира съ хрестомъ, а разокъ съ падеостави
въ землю сажайъ отъ земли. Отъ памятника зъ
горы ровкрылая передъ нами вновь поражаюча
красото картина Днѣпра и цѣломъ визмы, на ко-
тру налагаясь уже сумракъ вечерній и добавляясь
емъ еще больше чародійного виду. Вечерна ташка,
що застѣла на цѣлу околицу докола нась, наѣ-
зала якусь важку думу, що довго-довго ще въ
точі ворушить мій умъ.

(Дальше буде)

и ученых великих поощряется. Страты, аж погорьша-
щъ въ Острогъ и тѣхъ огни повторялись, суть
такъ больши, що только 7 господарствъ нали-
сном будынкѣ бѣтъ огню убѣжечено. Занесы
зѣбки и сѣна вѣтко же убѣжечеются, бо въ О-
строгъ не пожимаютъ що люде користи въ у-
бѣжечени бѣтъ огню, а нена мому вѣтъ о томъ
поучатъ. Мы жалю ворадѣть въ Сокальщинѣ
богато инструктордѣ, котрѣ вѣдатъ во слахъ,
поучаютъ народъ о политицѣ, бераютъ на про-
тесты подансы и т. д., алѣ щобы народъ о ко-
ристахъ убѣжечени свояхъ будынкѣвъ, обложа-
и сѣна бѣтъ огню поучати, о томъ и не поду-
маютъ. А Острогъ ильежитъ до п. Полянов-
скаго, котрый ико маршалокъ рады поѣтвови-
зованиемъ о томъ знать, чимъ то инструкторы
въ своихъ проѣздкахъ по слахъ занимаются,
щои въ тыхъ проѣздахъ, за якіи побираютъ
въ касы поѣтвови платню, була ико реальная
користь для скланъ. П. Поляновскій занимаю-
чися высоково политицю, не має часу въ такѣ
марницѣ вглядати. Въ узысканю колька про-
тестовыхъ рабочихъ, простираясь не по его волѣ
ченый честь и надѣялся, що вѣтъ киц-слуги въ
Ватославскаго стрѣтятся съ сѣдаками, що и-
ди на него сѣдчите. Але, на дѣло, однѣ тѣ
докъ, Красненскій, бувъ на вротицѣ, а
передъ терминою и нападѣть начинъ. Тамъ
сель Полинеръ вовѣмъ не ишъся. П. Третикъ
тако збанили Красненскаго въ Третикъ и спо-
бѣдить п. делегата, чи тую справу не можна бы-
йтъ въ судъ, а п. делегатъ на то (изъ даль-
нихъ): „Тая справа до суду не вѣдѣ; то вѣ-
дѣ горы обдумано, икъ и де она же силичи-
тиса.“ П. Третикъ рѣшучо впередицѣ ынженер-
и Красненскаго и покликанъ на сѣдаковъ по-
менио: бо: I. Сѣрикъ вѣтъ Гаѣвъ, I. Гаѣвъ вѣ-
шаго въ Накваша, I. Монцѣвовича вѣтъ Сулко-
ловъ, пп. Ант. Михаловскаго, учителя вѣтъ Кор-
сова, Нак. Коттельницкого та I. Корчаковъ
вѣтъ Гаѣвъ и Петра Сурмана вѣтта вѣтъ Заболо-
тецъ, и вѣтъ загалъ цѣлѣ обранье на посѣдѣ-
ние, що биъ вѣтъ сѣдакъ бесѣдѣ вѣчного такого
не сказать, за що можна-бѣтъ его потягнуты до

Зъ Жовкви.

шай для сельни користи, якъ у всакихъ поч-
ченахъ о важности убезпеченія бть огню. На
высоку політику п. Поляновскому нарѣкають
не только на автономичній справы здорово гла-
дчай Русины въ Сокальщинѣ, але и многї
изъ польской шляхты и вѣрѣ радѣ-бы були то-
му, щобы п. Поляновскій якъ найскорше крѣ-
сло повѣтowego маршала кому другому усту-
пивъ.

До прихода Ванѣвъ належить село Гора,
въ котрѣмъ проживавъ славный воѧть и аги-
таторъ И. Мойсакъ. Отъ давна трудится гро-
мада Горы, щобы И. Мойсака въ вѣйтства
уеунуть, але днъ має за собою широкї плечи,
тожъ громадѣ съ нимъ справа не легка. Труд-
но зрозумѣти, якъ то дѣєся, що, чи громада
хоче чи не хоче, то И. Мойсакъ мусить при
выборахъ бути або праныборцемъ або вѣтомъ!
Мы не можемо сеобщъ того чуда инакше пояс-
нити, икъ въ той способѣ, що писарѣ мають
при выборахъ якесь зачароване перо, котре
хотай-бы й нелегально, все таки свою чаро-
дїйною силою имѧ И. Мойсака записує. О го-
сподарствѣ вѣта И. М. маєткомъ громадскимъ
въ Горѣ, чи то съ облигаціями, чи то съ
гропами карними, чи то съ таксами войсковы-
ми и пр. розповѣдають люде въ Горы богато
по свѣтѣ, а хотай тѣ слухи и до Сокали до-
ходить, то рада повѣтова не спѣшилася выслати
до села якого сопѣтного земстватора, щобъ пе-

(1-шти загальний збіръ товариства „Правда Винницька“.) Въ понедѣлокъ дни 21 л. бересня
отбувеси въ Винникахъ жолквськихъ воршій
загальний збіръ товариства „Правда“, наяв-
ного на ладъ Правди Закомарської. Найбѣль-
шою утькою для насть було то, що Веч. о. Дани-
ило Танячкевичъ, славный основатель Правди,
обѣцявъ до насть на той правникъ прибути, і
мимо далекої дороги додержавъ свого слова.
Приїхавши до Жовкви въночи въ недѣль на
понедѣлокъ, помимо великого струдженя бр.-
спѣвавъ въ церкви винницькій торжественне
богослуженье, сказавъ прекрасну проповѣдь, а
потомъ удаваси съ всѣми членами и гостями,
межи котрими бувъ такожъ бурмистръ Жов-
кви п. Нѣментовскій, до комнаты нашої ча-
тальнї, де отбувеси збіръ. Народъ не мгль на-
любуватись солодкими словами того учителя,
котрый тутъ открывавъ намъ всѣ тайни и до-
роги для нашого уморальнення, проснѣти и до-
бробыту. Одушевленю не було конца, а пра-
сутній навѣть Поляки мусѣли призвати велики
заслуги того мужа для свого бѣдного народу.
По зборахъ удалисъ всѣ на сердечну гостину
до ч. господаря Льва Бурака, а по полуночи
поучавъ ще о. Данило ново-выбрану Раду то-
вариства о способѣ провадженія книжокъ яким
пожичковои. За тѣ всѣ труды складавъ Рада
товариства Веч. о. Танячкевичу якъ пайще-
рѣйшу подяку.

Зъ Добромульскаго.

(Якъ у насъ ухвалюєся языкъ выкладовыи въ школахъ народныхъ?) Въ селѣ Грозьова, въ вѣтѣ добромильскомъ, закладали школу. Просла рѣчъ про выкладовыи языкъ. На засѣданію рады бувъ дѣдичъ п. Новосѣлецкій, священики польскій и рускій (О. Е. Тустановскій) и пару громадянъ. Дѣдичъ и польскій священикъ промовляли за польскимъ языккомъ выкладовыи, о. Тустановскій за рускимъ з громадяне за рускимъ и за польскимъ. Учитель Корляковскій запротоколувавъ, що кромѣ руского священика весь прочий засѣдатель згодились на польскій языкъ выкладовыи. О. Тустановскій запротестувавъ противъ тому, дѣдичъ, яко предсѣдатель, отобравъ ему голосъ (бо агитувъ під часъ засѣдання), о. Тустановскій заявивъ се письменно въ протоколъ. По заміяхъ переносять учителя въ друге село а въ Грозьовой лишаєсн польскій языкъ выкладовыи, приходитъ другій учитель такожъ Полякъ — и finita la comedia...

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Въ палатѣ панѣвъ) ученотитуовалася вже
комисія адресоова подъ проводомъ еп. Гангль-
вера. Рефератъ обнавъ бар. Габнеръ.

(Въ палатѣ послѣдѣ) поставивъ въ пятыню гр. Гогенвартъ внесенье, щобы на рѣчь троюзу рѣвножъ отповѣти адресою. Рефератъ поручено внескодателеви. Члены 9 отдѣловъ працюгъ безъ перерви надъ верификацію выборовъ. — Ческа „Bohemіa“ подає вѣсть, що рѣда держава въ кінцемъ жовтня буде отрочена и що въ падомії будуть скликаній левкій сеймъ, межи вини

(Трибуналъ адміністраційный) визначивъ на день 26 о. ж. прилюдну розправу по претензії жалобы внесеної рукоюмии выборцями округа Золочівского на нарушение права выборного че-резъ вставление въ выборчу листу обобщъ, не управненыхъ до выборовъ на подготовъ § 11 вы-борчои ординаціи. Розправа та стоять въ близь-комъ сполучению съ верифікацією выбору гр-Стадницкого, противъ котрого, якъ мы вже дово-сли, лежить протестъ въ палатѣ пособій.

(Министерство флота) оголошує
віденьської урядової чиєописки нове розпорядже-
ніє, котримъ призначаєся на роботы промыловий
въ днѣ овяточній и недѣльній въ деякихъ катего-
ріяхъ промыolu.

П. Третякъ удався до Бродовъ на ози-

Надіслане.

Обманьети купуючою публіки пробують дуже часто при товарахъ, котрій черезъ свою добру пристрасті здобула собі велику улюбленість. Такъ само єтъ якогору часу випустили всікі пітузки, котрі цілкомъ подобно, якъ єдино правдивий і при перешкодахъ въ стражданію такъ успішно дѣляючі швейцарські пітузки антикса Р. Бранда, суть опаковані, а черезъ якшу ціну въ другій обході стараються публіку отуманити. Треба отже при закупінні швейцарськихъ пітузокъ антикса Р. Бранда бути осторожнімъ і все контролювати, чи на етикеті єсть більш хрестъ на червоній події і підпис імені Р. Бранда. (1400—4)

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручас 1315 76—?

Спеціальніости и универсальний средство, французскій и іншій, якъ черезъ ю такъ и черезъ інші фармы оповіщувані.

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый
LE HOUBLON

1460 французскій фабрикага 2—36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижі.

Передъ подробкою остерегася!

Сей папъръ поручають якъ найлучше гг. д-ръ I. I. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Ліппманъ, професоры хемія при віденському университеті а то для его знаменитої якості, его абсолютна чистоти и для того, что до него не домішаній жадій шкодливий здорово матерії.

ФАБРИКА ДЕ ЛА ФІГАРІТІСІ

17, rue Bergeret, в PARIS

Въ администрації „Дѣла“ можна дбати слѣдуючої праці б. п.

Володимира Барбіньского:

2. БЕЗТАЛАНИЕ СВАТАНЬЕ, образокъ зъ Галицкого житія, цѣна 80 кр.
3. ОГЧІТЬ ВЪ 100-ЛЕТНІЙ РОКОВИНЫ ЦВСАРИ ИОСИФА П. 17 (29) падолиста 1880, цѣна 25 кр.
4. БЕСЪДА ВЫГОДОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВѢЧУ РУСИНОВЪ 18 (30) падолиста 1880 о економичныхъ справахъ, цѣна 15 кр.

ДОМОВЫЙ УЧИТЕЛЬ
французкого и англійскаго языка,
Рудольфъ Миллеръ,
при улиці Зеленої ч. 32, готовъ
принять лекціи тыхъ языковъ
за умѣрену цѣну.
(1472—1—?)

НАДѢСЛАНЕ.
Змѣна помешканія!
ДРЪ КЕБУЗИНЬСКІЙ
лькарь практикуючій въ Перемышли
мешкає
бтъ 1 жовтня въ Ринку ч. 26, на 1 поверхѣ,
1470 надъ цукорнею Шольца. 1—3

Матерії на дамеку ніжеску Одѣжь
лишь въ треваломъ очевочіи вони для мужчины
середнього росту]

3,10 метра { за ар. 4-96 кр. въ доброн вовни овеч.;
{ " " 8—" въ ліпш. вовни овеч.;
одно убраниe { " 10—" въ тонкій вовни овеч.;
{ " 12-40 " въ дуже тонк. вов. ов.

Перуціси въ дуже тонкій вовни овечко въ наймоднішихъ барахъ на дамській сукні суконній за метръ ар. 2-20 въ ар. 2-40.

Чорний кожушковий Пальмертонъ-Трико, чиста вовна овечка, на дамській пальто амінії за нетеръ ар. 4—. Сираски для дамъ на плащѣ єтъ дощу и на одѣжь.

Пледы до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 иажъ до ар. 12. Дуже красній одѣял, сподіб, обгортики, сурати, матерії на плащѣ до дощу, тіфл., сірочки (хліден), комікі, камгаріи, шевітъ, трико, сукна для дамъ и на біларди, перуціси, досконы поручас

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Взори франц. Карти віброчії для панівъ країнъ нефрікановані. Висылки за постільлатою надъ 10 зр. франко.

Я маю беззупаній складъ за більш якъ 150 тис. зр. а. в. и розуміємъ, що єтъ моїй великій на весь світъ торговій осталася богато рештокъ довготы 1 до 5 метрівъ для того і амінії такій рештокъ предавати за знижену ціну. Кождай розуміній чоловікъ мусить побачити, що єтъ такъ малыхъ рештокъ не можна висылати жадініхъ взорівъ, бо по замовленню колька сотъ взорівъ не осталось бы іншого въ тихъ рештокъ, що отже бути простою обманою, коли фірма суконній висуваєтъ взорівъ рештокъ; тѣ купинки походить въ такому случаю бути поставивъ а не въ рештокъ, а намірбуть такого постулювання можна легко догадатися.

Рештки не до вподоби висуваються або гропіть отпадають.

Кореспонденції пріймаються въ языкахъ німецкому, угорському, чеському, польському, італійському и французкому.

1458 (6—24)

ОПОВІЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Високоповажайший отцѣ духовній уряджують при церквяхъ хоры,proto поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФІСГАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНЯ СПІВУ.

Высокоповажаний п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускій гімназії у Львовѣ інструментъ мого виробу и може дати Высокоповажанію Отцамъ Духовнимъ о томъ дуже поожіточій інструментъ найменшу інформацію.

Ціна тихъ інструментівъ отъ 70 зр. а. в. и вище. Дає такожъ на рати.

1372 1—? Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНЬСКІЙ,
властитель первої въ Галичинѣ фабрики органівъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорушина ч. 9.

КАРОЛЬ БАСРЪ

поручас свою ново-открыту

ТОРГОВЛЮ КОРѢННУ

у Львовѣ, улица Краковска, ч. 11.

Товары доборній по низкихъ цінахъ.

1469 1—6

КОНТОРА ВЫМЪНЫ
ц. к. уприв. галиц.
Акційного Банку Гипотечного
купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

подъ найприступнѣшими уловіями.

5% Листы Гипотечний и
5% Листы Гипотечний преміовани

котрій після закона зъ дня 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVII. ч. 93) и найвишою постановою зъ дня 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщування капіталівъ фон-

довихъ, пушнінъ, кавцій супружескихъ вояковихъ, на кавцію и вадія

можна въ сїй Конторѣ получить.

(до висловання сї 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсѣ днів-

німъ, не числячи ніякої провізії.

1849 42—?

Выдаваць и редакторъ Иванъ Белай.

МАРІЯ МРОЗИНЬСКА

(Фридрихъ Мрозиньскій)

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ

у Львовѣ
при улицѣ Собеського н-ръ 7.
поручас свой

СКЛАДЪ

1471 1—6

заошмотреній всегда въ доборовій футра, такъ мѣстовѣ якъ и до подорожи, гарнитуры и дамскій найновѣшій моды, найлучшій шкірки и т. п., а то все якъ найстаранійше височінене, по дуже приступнѣхъ цінахъ, якъ пайкоршре — на частъ замовленій.

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядівъ, образівъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
ВЪ СТАНІСЛАВОВЪ,

поручас Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Високоповажаній Публіцѣ богатий выборъ:

матерії церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахіновъ, хоруговъ, фанъ, плащеници, образівъ маліванихъ на блясі и полотнѣ, до іконостасовъ, престолівъ и на стѣни церковній; олтарики або образы професіональній; хрестовъ напрестольніхъ, ручныхъ и процесіональнихъ; хрестовъ желізныхъ на гробы и полівыхъ, Евангелій, патріцій, чаши, ампулки, дарохранительниця, дароносниця, хлібниця до Всенощного, кадильниця, поликандровъ (пауковъ), підсвічники (ліхтарівъ), канделібрівъ, лампниця, світла церковного, дивановъ, цвѣтівъ и проч.

Великий складъ товаръ срѣбніхъ зъ хинського срѣбла, а именно:

Лыжки, вилки, ножъ столовій и десертовій, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорничка, тацки, коробки на масло и сыръ, заставы столовій на овочѣ и тѣста, ліхтарі, канделібріи столовій и проч.

1291 по найдешевшихъ цінахъ 30—52

Всѣ замовленія въ вартости 100 зр. висылається франко.

Цінники въ рускому языку висылаються на жданье възвратною поштою даромъ.

Опакованіе даромъ.

Курсъ збжда
зъ днія 25 вересня 1885.

Ціна за 100 кільограмовъ.

	вр. кр.	вр. кр.
Пшениця червона	6 60	7 15
Жито	5 50	5 75
Ячмъ	5 25	7 25
Овесъ	5 25	5 65
Гречка	6 50	6 75
Кукурудза стара	5	6
" нова	—	—
Пророць	—	—
Горохъ до варки	6 50	9 50
" нас.	5	6 75
Сочевиця	—	—
Фасоль	7	13
Бобъ	—	—
Вика	5	5 50
Копошина (передна)	30	45
Аніжъ	—	—
" плоскій	—	—
Кмінь	—	—
Рѣпакъ зимовий	9 25	9 75
" лѣтній	—	—
Ржъ (Лінникъ)	—	—
Насіннє лінніе	—	—
Насіннє коноплине	—	—
Хмель новий	—	—

Найдешевше руске літературне видавництво „Руско-українська Бібліотека“ Евгена Олесницкого, виходить у Львовѣ починаючи зъ 1-го грудня р. 1884.

Досі вишло 10 висукаль, обінмаючихъ слѣдуючі літературній матеріалъ:

1. Запорожць, оповѣданіе Івана Нечиця, я-Левицкого 10 кр.
2. Сонні марії молодого пітомця, оповѣданіе В. Барбіньского, 10 кр.
- 3—4. Оповѣданія Олексія Стороженка (Серія перша) першото 20 кр. по висукаль скіцеско-історичніхъ чистей 10 кр.
5. Prima Vera, поезія Юлія Шандорського 10 кр.
-